

Blind Guardian

Recenze – Mirror Mirror (CD singl)

skladby

1. Mirror Mirror (vzato z přicházejícího nového alba Nightfall In Middle Earth) 5:07
2. And The Story Ends /live/ (recorded at Düsseldorf - Philipshalle, 22.12.1998) 6:47
3. Imaginations From The Other Side /live/ (shodné se skladbou č.2) 8:23
4. Beyond The Realms Of Death (vzato ze sampleru A Tribute To Judas Priest 2) 7:02

Na skladbu č.1 vlastní vydavatelská práva Kürsch/Olbrich/Stauch Publishing

Na skladby č.2 a 3 vlastní vydavatelská práva Warner Chappel

Na skladbu č.4 vlastní vydavatelská práva EMI Songs LTD.

Produkce Blind Guardian

Skladby 1 - 3 mixoval Charlie Batterfeind, skladbu č.4 Piet Sielck

Skladby 1 - 3 složili Olbrich/Kürsch, skladbu č.4 složili Tipton/Halford/Downing

Text ke skladbám 1 - 3 Kürsch

Obal nakreslil Andreas Marschall

C 1998 Virgin Schallplatten GmbH - 7243 8 949202 6

Co jsem se toho holomka jen nahledal, co jsem se toho prevíta jen nasháněl. V obchodech se ani v březnu a ani v dubnu tenhle singl neobjevil. V Praze jsem se ptal, kamarád se tam ptal. Žel ani v seznamu, že by ho měli distribuovat v tak velkém megastoru jaký má k dispozici Bontonland nebylo po tomhle singlu ani vidu, ani slechu. Poslední naděje, kterou byl Mára ptající se na dovozní firmě jenž má na starosti produkty Virgin, pomalu umírala s dalšími a dalšími týdny zamítavých odpovědí. A pak se stal malý zázrak, protože z Německa mi pod ruku přišla osůbka, pro níž jsem vykonal malou službičku v naší Středozemi a odměnou za to mi byl tento singl, dle jejích slov sehnaný až na druhém prodejním místě, neb na tom prvním byl již vyprodán (jak chválihodné).

První týden jsem to hustil do hlavy furt dokola. Není divu, skladba Mirror Mirror je absolutní nádhera, skvost, třešinka na dortu, který se peče již přes deset let. Do doby, než jsem tuhle skladbu slyšel, jsem si nedovedl vůbec představit studiových 80 stop, teď už dovedu. Princip totiž neleží v tom, že když máte 80 stop, tak musíte slyšet 80 nástrojů, ale v tom, že na vás dejchne proud energie, těleso podobající se orchestru, virtuální zvuk (ve tmě se mi ztrácí realita) mající na svědomí podnícení vaší představivosti dostat se do míst, která zvěčnil na obalu mistrně Andreas Marschall. Nedá se nic dělat, kapela je touhle skladbou zřejmě v místech, kde dochází k velkolepému spojení mystické zpěvnosti s lidovými a národnostními kořeny starých národů, které my si připomínáme již jen díky knihám (jimž vládne J.R.R.T.) a linkou klasicismu obalenou 220 volty s dnes již minimálním staccato

jízdou, zato však strunnou vyhraností dodávající skladbě háv připomínající nám myšlenku, kde že jsou ty dávné rozdíly mezi refrénem a zbytkem písně. Dneska si můžete zazpívat skoro od počátku do konce (pokud na to máte, já ne), což je jistě nebezpečné pro vypjatost díla jako celku, protože člověka napadají otázky co bude dál. Zákonitost velí tomu, že po vrcholu sinusoidy přichází disproporce (a obráceně), což potvrzuje moje poslední recenze na první skladbu z nového eposu, kterou jsem slyšel a recenzoval v minulém Bardáku, na skladbu Curse of Feanor, která nijak nepřekonala očekávání. Z čehož soudím, že tak tomu bude na albu, protože kdyby všechny ostatní skladby nesly pečeť písně Mirror Mirror, tak bych si to asi švihnul, neboť by šlo o nejlepší německé album všech dob v tomhle tvrdým byznisu, což zatím vzhledem k době, kdy bylo plozeno přisuzuji Balls To The Wall od Accept či tomu co dokázali Scorpions. Sama skladba je pak též odrazem toho, co občas kapela vypustí při rozhovorech, totiž ono, že Hansi doslova žere produkci alba Future World od Pretty Maids, jež je též dánským dítkem, stejně tak jako nové album Blind Guardian (Kodaň byla místem posledních úprav), čímž mám na mysli třeba střední zlomovou pasáž ve skladbě, kam zařadila kapela syntezátor jako zřejmý upozorňovák na přicházející fascinující Andrého sólo.

Ale už přestaňme teoretizovat, Mirror Mirror je tady a jak už to bývá u singlovek, půjde asi o vrchol alba (zdařilý). Vzhledem k tomu, že si kapela sama hlídá již své vydavatelské počiny a dává si tak na všech věcech záležet, je i úprava bookletu zdařilá a na CD samotném je potisk shodný s obalem, což jsem rád, že se nešetří na nesprávném místě. Zbylé štychy utvořené z tandemu živých And The Story Ends a Imagination From The Other Side (bez přede hry) plus předělávka starých Judas Priest uvedená již na výše zmíněném sampleru coververzí (již jsme recenzovali) se nijak nevymykají a vzhledem k úvodní bombě takřka zanikají. Přesto si časem připomenete u živých skladeb jaký i zde banda udělala pokrok od doby živé Run For The Night (na živo dost strohé). Narozdíl od sampleru je pak i jidášovka o poznání čistší a profiltrovanější (aby nedělala snad singlu ostudu). Takže, vzhůru do Mórie, protože s takovýmhle zpěvem nám úsměv na rtu jistě nezamrzne!

Redaktor: Milan Škoda